

พระเจ้าสร้างทรงตรัส

"นานมาแล้วพระเจ้าตรัสกับบรรพบุรุษของเราหลายครั้ง และหลายวิธีผ่านทางพวกผู้เผยพระวจนะ แต่ในวาระสุดท้ายนี้ พระองค์ตรัสกับเราทางพระบุตร ผู้ที่พระองค์ทรงตั้งให้เป็นทายาทรับสิ่งทั้งปวง พระเจ้าทรงสร้างจักรวาลทางพระบุตร"

(ฮีบรู 1:1-2)

คุณเคยพูดคุยกับพระเจ้าโดยตรงหรือไม่? คุณเคยได้ยินพระวาทะของพระองค์บ้างไหม? คำตอบที่ชัดเจนก็คือ: “ไม่เคย”

เราทำได้เพียงสื่อสารกับพระเจ้าผ่านช่องทางทางอ้อมเท่านั้น (เช่น การอธิษฐาน พระคัมภีร์ หรือผ่านทางผู้เผยพระวาทะ...)

เหตุใดเราจึงไม่สามารถสื่อสารกับพระเจ้าโดยตรงได้? เป็นเช่นนี้มาตั้งแต่ต้นเลยหรือ? และเราจะมีโอกาสทำเช่นนั้นได้หรือไม่?

1

ในยุคแรกเริ่ม พระเจ้าทรงสื่อสารกับมนุษยชาติอย่างไร?

2

มนุษย์ยุคแรกสื่อสารกับพระเจ้าไปได้ได้อย่างไร?

3

พระเจ้าทรงพยายามฟื้นฟูการสื่อสารนั้นอย่างไร?

4

เหตุใดในปัจจุบันเราจึงไม่สามารถสื่อสารกับพระเจ้าโดยตรงได้?

5

แล้วในทุกวันนี้ เราจะสื่อสารกับพระเจ้าได้อย่างไร?

ในยุคแรกเริ่ม พระเจ้าทรงสื่อสารกับมนุษยชาติอย่างไร?

“พระยาห์เวห์พระเจ้าจึงตรัสสั่งมนุษย์นั้นว่า “ผลไม้ทุกอย่างในสวนนี้ เจ้ากินได้ตามใจชอบ ” (ปฐมกาล 2:16)

ในปฐมกาล พระเจ้าทรงสร้างโลกขึ้นเพื่อให้มนุษย์อยู่อาศัย (อิสยาห์ 45:18)

เมื่อทุกสิ่งพร้อมแล้ว พระองค์ทรงสร้างอาดัมขึ้นจากผงคลีดิน (ปฐมกาล 2:4-7)

ในวันเดียวกันนั้น พระองค์ทรงสร้างเอวาขึ้นจากซี่โครงซี่หนึ่งของอาดัม (ปฐมกาล 2:18, 21-22)

มนุษยชาติจึงสมบูรณ์พร้อมและเตรียมพร้อมที่จะอยู่อาศัยในโลกที่เพิ่งถูกสร้างขึ้นใหม่นี้ (ปฐมกาล 1:27)

ในยุคแรกเริ่ม พระเจ้าทรงสื่อสารกับมนุษยชาติอย่างไร?

“พระยาห์เวห์พระเจ้าจึงตรัสสั่งมนุษย์นั้นว่า “ผลไม้ทุกอย่างในสวนนี้ เจ้ากินได้ตามใจชอบ ” (ปฐมกาล 2:16)

ในระหว่างกระบวนการนี้ มีการสื่อสารกันมากมายระหว่างพระเจ้ากับอาดัม:

- 🌿 พระองค์ทรงให้คำแนะนำเกี่ยวกับงานที่เขาต้องทำในสวนเอเดน (ปฐมกาล 2:15)
- 🌿 พระองค์ทรงชี้ให้เห็นถึงข้อจำกัดของเขา (ปฐมกาล 2:16-17)
- 🌿 พระองค์ทรงให้เขาตั้งชื่อสัตว์ต่างๆ (ปฐมกาล 2:19)
- 🌿 พระองค์ทรงแนะนำให้เขารู้จักกับเอวา และทรงประกอบพิธีแต่งงานให้พวกเขา (ปฐมกาล 2:22-24)

ในยุคแรกเริ่ม พระเจ้าทรงสื่อสารกับมนุษยชาติอย่างไร?

“พระยาห์เวห์พระเจ้าจึงตรัสสั่งมนุษย์นั้นว่า “ผลไม้ทุกอย่างในสวนนี้ เจ้ากินได้ตามใจชอบ ” (ปฐมกาล 2:16)

พระเจ้าทรงสั่งสอนอาดัมและเอวาถึงวิธีการ
ประพาสดินและสิ่งที่พวกเขาควรรับประทาน
(ปฐมกาล 1:28-29)

พระองค์ทรงสร้างพวกเขาให้เป็นสิ่งมีชีวิตทาง
สังคม มีความสามารถในการสื่อสาร ไม่เพียงแต่
ระหว่างกันเองเท่านั้น แต่ยังสื่อสารกับสิ่งมีชีวิต
อื่นๆ (เช่น หุตสวรรค์ เป็นต้น)

แล้วพระองค์ทรงสร้างวันที่เจ็ด เพื่อที่พวกเขาจะได้
อยู่ด้วยกันตลอดทั้งวัน

นับจากนั้นเป็นต้นมา พระองค์ก็ทรงพบกับพวกเขา
ทุกวันในเวลาเย็น (ปฐมกาล 3:8 **NIV**)

มนุษย์ยุคการสื่อสารกับพระเจ้าไปได้อย่างไร?

“ชายนั้นทูลว่า “ข้าพระองค์ได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ในสวนก็กลัว เพราะข้าพระองค์เปลือยกายอยู่ จึงได้ซ่อนตัวเสีย””

(ปฐมกาล 3:10)

อาดัมและเอวาถูกสร้างมาพร้อมกับความสามารถในการเลือกได้อย่างอิสระ เพื่อให้พวกเขาได้ใช้เสรีภาพนั้น พระเจ้าทรงประทานทุกสิ่งแก่พวกเขา แต่ทรงสงวนต้นไม้ต้นหนึ่งไว้สำหรับพระองค์เอง (ปฐมกาล 2:16-17)

ณ ต้นไม้ต้นนั้นเอง ผู้ล่อลวงซึ่งปลอมตัวเป็นงูและแสวงหาที่ว่ปรารถนาดีต่ออาดัมและเอวา ได้กล่าวคำเท็จหลายประการ (ซึ่งเอวาได้นำไปบอกต่อแก่อาดัม) ได้แก่ พวกเขาจะเป็นอมตะ (“เจ้าจะไม่ตาย”) พวกเขาจะเป็นดังพระเจ้า (“เจ้าจะเป็นเหมือนพระเจ้า”) และพระเจ้าทรงปิดบังความจริงจากพวกเขา (“พระเจ้าทรงทราบว่...”) (ปฐมกาล 3:1-5)

ด้วยความหลงใหลในความน่าดึงดูดใจของผลไม้ต้องห้ามนั้น เอวาก็รับประทานเข้าไปและชักชวนให้อาดัมรับประทานด้วย ซึ่งเขาก็ได้กินผลไม้ชิ้นเช่นกัน (ปฐมกาล 3:6)

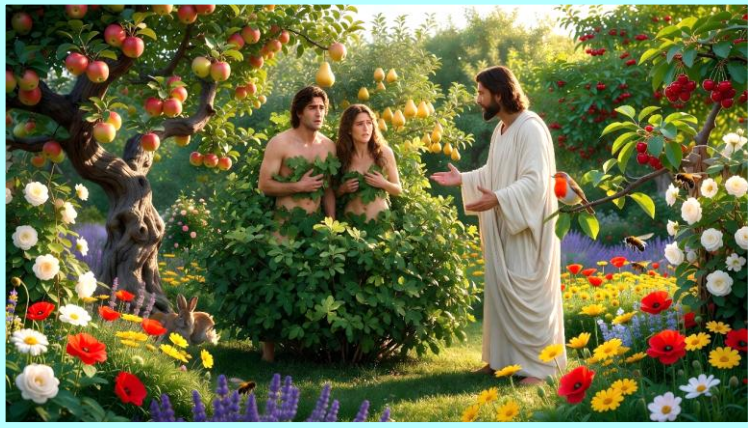
ในขณะนั้น รัศมีแห่งสง่าราศีที่เคยห่อหุ้มพวกเขาไว้ก็อันตรธานไป พวกเขาตระหนักถึงความเปลือยเปล่าของตน และพยายามหาวิธีปกปิดความผิดพลาดนั้น (ปฐมกาล 3:7)

ผลสืบเนื่องในทางลบประการต่อมาคือ พวกเขารู้สึกผิดอย่างยิ่งต่อการไม่เชื่อฟัง จนไม่ยากสื่อสารกับพระเจ้าอีกต่อไป (ปฐมกาล 3:8)

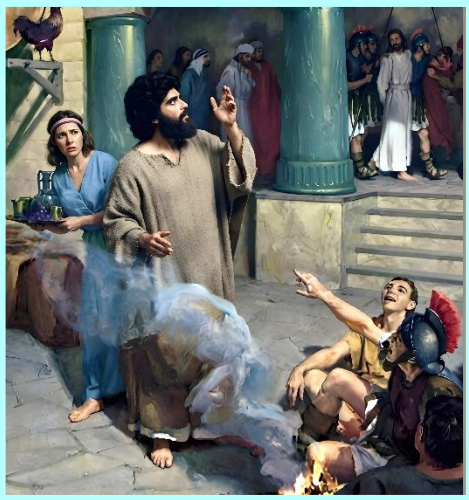
พระเจ้าทรงพยายามฟื้นฟูการสื่อสารนั้นอย่างไร?

“พระยาห์เวห์พระเจ้าทรงเรียกชายนั้นและตรัสถามเขาว่า “เจ้าอยู่ที่ไหน?” ” (ปฐมกาล 3:9)

เมื่อทรงทราบว่าอาดัมและเอวาได้ทำบาป พระเจ้าก็เสด็จเข้ามาหาพวกเขาเพื่อสนทนาด้วยตามปกติ วิสัยของพระองค์ ทว่านี่เป็นครั้งแรกที่พวกเขาไม่ได้ออกมาต้อนรับพระองค์ด้วยความชื่นชมยินดี เหมือนเช่นเคย แต่พระองค์กลับต้องเป็นฝ่ายเรียกให้พวกเขาออกมาพบพระองค์ (ปฐมกาล 3:8-9)

แม้พวกเขาจะไม่ต้องการสื่อสารกับพระเจ้า แต่พระองค์กลับทรงปรารถนา ที่จะสื่อสารกับพวกเขา พระองค์มิได้ทรงหลีกเลี่ยงจากการอยู่ร่วมกับคนบาป แต่ทรงเผชิญหน้ากับเขาเรื่องความบาป เพื่อนำไปสู่การกลับใจใหม่ (ปฐมกาล 3:10-11)

ในเวลาต่อมาอีกหลายศตวรรษ พระเจ้าทรงทอดพระเนตรไปยังคนบาปอีกคนหนึ่งเพื่อนำเขาไปสู่การกลับใจ นั่นคือเปโตร (ลูกา 22:61-62)

ต่างจากเปโตรผู้ยอมรับความบาปของตน แต่อาดัมและเอวากลับพยายามแก้ตัวต่อหน้าพระเจ้าและโยนความผิดให้ผู้อื่นสำหรับการ ล่วงละเมิดของตน (ปฐมกาล 3:12-13)

ในทุกวันนี้ มนุษย์เราก็มีพฤติกรรมเช่นเดียวกัน เรายึดติดกับความบาปและพยายามหาข้อแก้ตัวให้ตนเอง แม้ว่าความบาปจะ "เกาะติด" อยู่กับเรา แต่พระเจ้ายังคงทรงปรารถนาที่จะฟื้นฟูเรา และพระองค์ทรงร้องเรียกเราว่า "จงมาหาเรา" (อิสยาห์ 55:3)

เหตุใดในปัจจุบันเราจึงไม่สามารถสื่อสารกับพระเจ้าโดยตรงได้?

“พระองค์ทรงขับไล่ชายนั้นออกไป และทรงตั้งเหล่าทูตทางด้านทิศตะวันออกของสวนเอเดน และตั้งดาบเพลิงอันหนึ่งที่หมุนได้ไว้เฝ้าทางที่จะไปสู่ ต้นไม้แห่งชีวิตนั้น” (ปฐมกาล 3:24)

พระเจ้าทรงเผยให้คู่สามีภรรยาผู้ทำบาปได้รับรู้ถึงผลที่ตามมาจากการกระทำของพวกเขา ซึ่งรวมถึงการที่พวกเขาไม่สามารถสื่อสารกับพระเจ้าได้โดยตรงอีกต่อไปหลังจากถูกขับออกจากสวนเอเดน (ปฐมกาล 3:16-24)

ผลกระทบต่อ:

เอวา

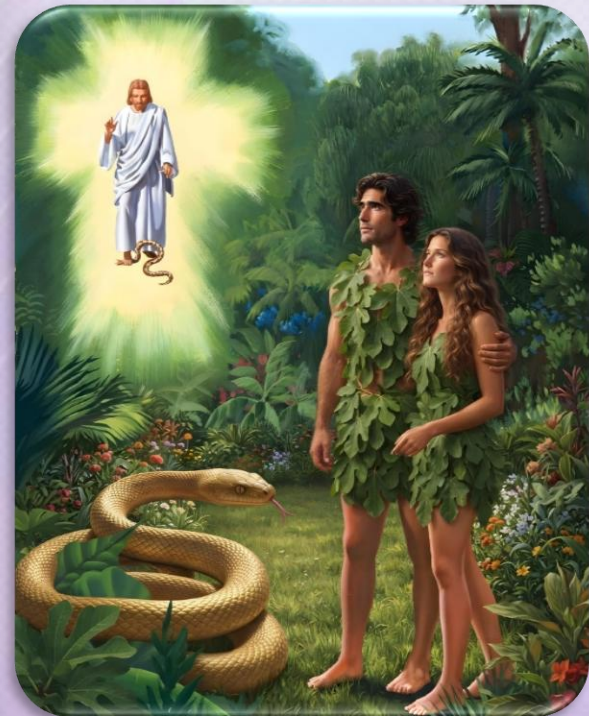
- ความเจ็บปวดขณะคลอดบุตร
- การสูญเสียความเท่าเทียมกับอาดัม

อาดัม

- การทำงานหนัก
- การเพาะปลูกหาอาหาร

ทุกคน

- ความตาย
- การถูกตัดขาดจากพระเจ้า

ก่อนที่จะแจ้งให้ทราบถึงผลของบาป พระเจ้าได้ทรงประทานหนทางแก้ไขไว้ให้ นั่นคือจะมีเชื้อสายของเอวามาทำลายอำนาจของมารและกอบกู้มนุษยชาติ (ปฐมกาล 3:15)

พระเจ้าทรงเปิดเผยผ่านทางผู้เผยพระวจนะถึงวิธีการที่จะนำมาซึ่งการไถ่บาป กล่าวคือ พระองค์เองทรงเสด็จมาบังเกิดเป็นมนุษย์ ทรงทนทุกข์และสิ้นพระชนม์เพื่อบาปของเรา ทรงฟื้นคืนพระชนม์ และประทานชีวิตนิรันดร์แก่เรา (อิสยาห์ 9:6; 53:6, 10-11)

ทันทีที่ความบาปเกิดขึ้น คำสัญญาเรื่องพระผู้ช่วยให้รอดก็เกิดขึ้นพร้อมกัน

แล้วในทุกวันนี้ เราจะสื่อสารกับพระเจ้าได้อย่างไร?

"ส่วนเจ้า บุตรมนุษย์เอ๋ย เราได้ตั้งเจ้าให้เป็นคนยามสำหรับพงศ์พันธุ์อิสราเอล และเมื่อเจ้า ได้ยินถ้อยคำจากปากเรา เจ้าจงเตือนพวกเขาแทนเรา" (เอเสเคียล 33:7)

เพื่อสื่อสารกับเราในทุกวันนี้ พระเจ้าได้ทรงเขียน "หนังสืออ้างอิง" ไว้สองเล่ม คือ การทรงสร้างและพระคัมภีร์ (โรม 1:20; 2 ทิโมธี 3:15)

แม้ว่าการทรงสร้างจะบอกให้เราถึงพระเจ้าผู้สร้าง แต่สิ่งนี้ก็ได้รับผลกระทบอย่างหนักจากความบาป ในทางกลับกัน พระคัมภีร์มีแนวทางที่ชัดเจนและตรงไปตรงมา ซึ่งถ่ายทอดผ่านทางผู้เผยพระวจนะผู้ได้รับข่าวสารจากพระเจ้า นอกจากนี้ ในพระคัมภีร์เรายังได้พบกับการสำแดงพระลักษณะของพระเจ้าที่สมบูรณ์แบบที่สุด ผ่านทางพระชนม์ชีพและพันธกิจของพระเยซู (ฮีบรู 1:1-2)

ในพระคัมภีร์ เราค้นพบว่าเราเป็นใคร เรามาจากไหน และเรากำลังจะไปไหน ที่นั่นเราได้พบกับพระประสงค์ของพระเจ้าที่มีต่อชีวิตของเรา

ยิ่งไปกว่านั้น พระเจ้ายังทรงสื่อสารกับเราผ่านทางคำอธิษฐาน (สดุดี 5:2) ทูตสวรรค์ (กิจการ 8:26) ผู้เผยพระวจนะ (โยเอล 2:28) และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ยอห์น 14:26)

“เดิมทีควรจะมีความร่วมมือกันระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า แต่แผนการนี้ก็กลับได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงจากการละเมิดของอาดัม ซาตานชักจูงให้อาดัมทำบาป และหลังจากที่เขาทำบาปแล้ว พระเจ้าก็ได้ทรงสื่อสารกับเขาในลักษณะเดียวกับเมื่อครั้งที่เขายังปราศจากบาป

ภายหลังการตกในบาป พระคริสต์ทรงรับหน้าที่เป็นผู้สั่งสอนแก่อาดัม พระองค์ทรงทำหน้าที่แทนพระเจ้าต่อมนุษยชาติ โดยทรงช่วยกอบกู้มนุษยชาติให้พ้นจากความตายในทันที พระองค์ทรงรับภาระหน้าที่ในฐานะผู้ไถ่กู้เกลี้ย อาดัมและเอวาได้รับโอกาสในการทดลองใจเพื่อที่จะหวนกลับมาแสดงความจงรักภักดีอีกครั้ง และแผนการนี้ยังครอบคลุมไปถึงลูกหลานทั้งปวงของพวกเขาด้วย

หากปราศจากการไถ่บาปโดยพระบุตรของพระเจ้าแล้ว ย่อมไม่อาจมีการถ่ายทอดพระพรหรือความรอดจากพระเจ้ามาสู่มนุษย์ได้ พระเจ้าทรงหวงแหนพระเกียรติแห่งกฎบัญญัติของพระองค์ การละเมิดกฎบัญญัตินั้นได้ก่อให้เกิดการแยกขาดอย่างน่าสะพรึงกลัวระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ ในยามที่อาดัมยังบริสุทธิ์ไร้มลทิน เขาได้รับสิทธิในการมีสัมพันธภาพกับพระเจ้าผู้สร้างโดยตรง อย่างอิสระ และเปี่ยมด้วยความสุข แต่ภายหลังการละเมิดของเขา พระเจ้าจะทรงสื่อสารกับมนุษย์ผ่านทางพระคริสต์และเหล่าทูตสวรรค์เท่านั้น”

ภาคผนวก: ชีวิตประวัติของเอลเลน จี. ไวท์

Ellen Gould และ **Elizabeth Harmon** ซึ่งเป็นบุตรสาวคนสุดท้องในจำนวนพี่น้อง 8 คน ของ **Eunice** และ **Robert Harmon** เกิดเมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน ค.ศ. 1827 ที่เมือง **Gorham** รัฐ **Maine** สหรัฐอเมริกา

หลังจากนั้นไม่นาน ครอบครัวของเธอได้ย้ายไปที่เมือง **Portland** ซึ่งเป็นเมืองใหญ่ในรัฐ **Maine** เพื่อขยายกิจการ ธุรกิจการทำหมวกของครอบครัว

เมื่อ **Ellen** มีอายุได้ 9 ขวบ เพื่อนร่วมชั้นคนหนึ่งได้ขว้างก้อนหินใส่เธอ ทำให้ใบหน้าของเธอได้รับบาดเจ็บสาหัส อาการบาดเจ็บดังกล่าวส่งผลกระทบในระยะยาวจนทำให้เธอต้องออกจากโรงเรียนและสร้างข้อจำกัดต่อการใช้ชีวิตทางสังคมของเธออย่างมาก

ครอบครัวของเธอได้รับเอาคำสอนของ **William Miller** มาปฏิบัติ และ **Ellen** ก็ได้รับบัพติศมาเข้าเป็นสมาชิกของคริสตจักร **Methodist** ในปี ค.ศ. 1842

ทว่า **Ellen** กลับรู้สึกสับสนและมองว่าตนเองไม่ควรที่จะได้รับความรอด จนกระทั่งศิษยาภิบาล **Levi Stockman** ได้ช่วยให้เธอเข้าใจถึงความรักอันแท้จริงของพระเจ้า

นับแต่นั้นเป็นต้นมา เธอมีความรักอันลึกซึ้งต่อพระเยซู และได้อุทิศตนรับใช้พระองค์ตลอดช่วงชีวิตที่เหลือของเธอ

